

MOLNÁR DÁVID

()

*mennyire nem tudok ti semmit se
mennyire nem tudok én semmit
magyarázatunk önmagát lenyelő anakonda
saját húsát tépdeseő madár
mi nem ismerjük mindennapjainkat
nem tudtuk hova hordjuk
a letört
ágakat
lenyestet bőroket
sátrat akartunk építeni
hogy szúnyogok ne zavarják álmainkat
s komor esőkben el ne ázzunk –
most egész más valami áll itt
félünk magunktól s rombolni kezdünk
ez a vissza ez a mégse: ez alkotásunk
amit állítok azt megcáfolom végül
csak a kutyaugatást nem tudom kirázni az éjszakákból*

MOLNÁR DÁVID (1990, Budapest) az ELTE magyar szakán tanul, korábban az Óbudai Egyetemen műszaki menedzser diplomát szerzett. A Várad volt az első irodalmi folyóirat, amelyben versei jelentek meg.

Esteledik

kikaparjuk egymás szemét a világosságért